

ZESTAW 0

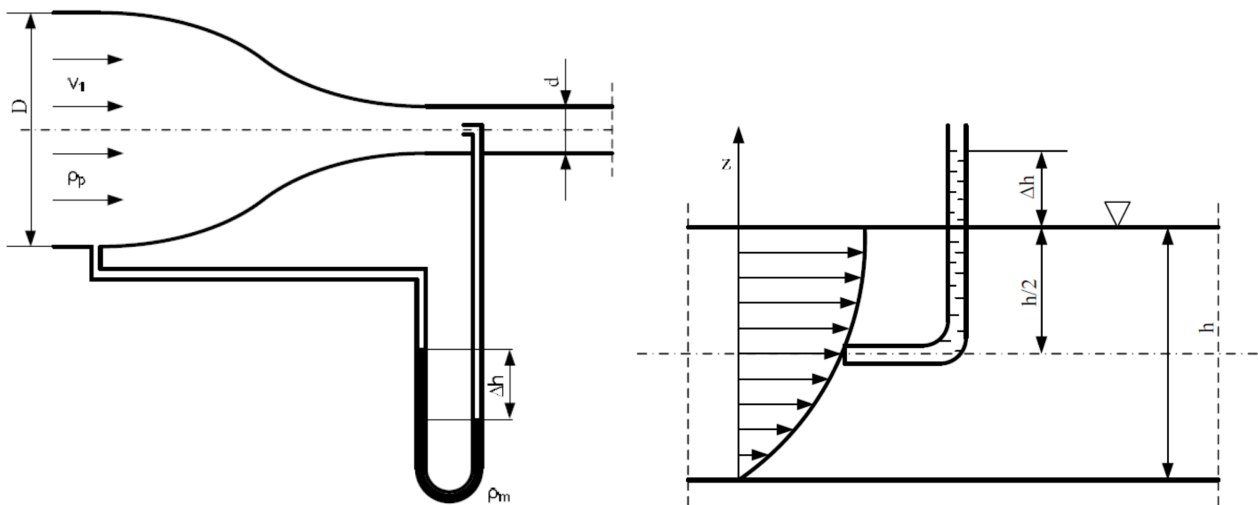
ELEKTROMAGNETYZM I OPTYKA FISIS-FT-1 S2 GR. 1

Kontakt: Radosław Strzałka, pok. 315/D10, mail: strzalka@fis.agh.edu.pl

Zestawy dostępne pod adresem: http://galaxy.agh.edu.pl/~strzalka/#dydaktyka#eio_ft

Tematyka: uzupełnienie dot. dynamiki cieczy; wprowadzenie matematyczne: operatory różniczkowe.

1. Obliczyć prędkości v_1 i v_2 przepływu powietrza o gęstości $\rho_p = 1,2 \text{ kg/m}^3$ przez dyszę o średnicach $d = 0,1 \text{ m}$ i $D = 0,2 \text{ m}$ (patrz: rys. 1a). Manometr różnicowy, wypełniony cieczą o gęstości $\rho_m = 780 \text{ kg/m}^3$, wskazuje wychylenie $\Delta h = 0,3 \text{ m}$.
2. Kanałem prostokątnym o szerokości b i głębokości h przepływa woda. Rurka Pitota zanurzona do połowy głębokości wskazuje spiętrzenie $\Delta h = 0,2 \text{ m}$ (patrz: rys. 1b). Obliczyć średnią prędkość przepływu w przekroju kanału, przyjmując, że profil prędkości wody opisany jest równaniem $v = c \cdot z^{0,5}$, (c – stała).
- 3* W jaki sposób przekrój klepsydry powinien się zmieniać wraz z wysokością, aby poziom cieczy w górnym zbiorniku malał liniowo z czasem?
4. Napisz równanie dynamiki dla kulki o promieniu r i masie m zanurzonej w cieczy lepkiej o współczynniku lepkości η . Bez rozwiązywania równania różniczkowego oblicz wartość prędkości granicznej kulki. Następnie znajdź ogólną zależność $v(t)$ dla kulki (prędkość początkowa $v_0 = 0$). Po jakim czasie kulka o masie 1 g i promieniu 1 mm poruszająca się w glicerynie o lepkości $500 \text{ mPa}\cdot\text{s}$ i gęstości 1250 kg/m^3 osiągnie $1/e$ prędkości granicznej? *Wskazówka 1.* Wzór Stokesa na siłę lepkości działającą na kulkę w cieczy: $F = -6\pi\eta r v$. *Wskazówka 2.* Do rozwiązania równania różniczkowego na $v(t)$ użyj metody uzmiennienia stałej - patrz: pkt. 10.

(a) rys. do zad. 1

(b) rys. do zad. 2

Rysunek 1

5. Funkcja wielu zmiennych to funkcja, której argumenty stanowi więcej niż jedna zmienna, np. $f(x,y)$, $f(x,y,z)$, $f(r,\theta,\varphi)$. Pochodną funkcji wielu zmiennych (tzw. *pochodną cząstkową*) liczymy tak samo, jak pochodną funkcji jednej zmiennej, przy czym, różniczkując po danej zmiennej, pozostałe traktujemy jako stałe. Przykładowo, pochodna funkcji $f(x,y,z) = x^2y - z^3$ po x wynosi $2xy$ (y została potraktowana jak stała multiplikatywna, a z^3 - jak stała addytywna). Natomiast pochodna tej funkcji po z wynosi $-3z^2$. Do oznaczenia pochodnej cząstkowej używamy symbolu ∂ (czyt. *de kręcone* lub *pochodna cząstkowa*), np. pochodna funkcji f po x będzie oznaczona jako: $\frac{\partial f}{\partial x}$.

Na podstawie powyższego opisu oblicz pochodne cząstkowe funkcji: $f(x,y) = x^2e^{xy}$, $g(x,y,z) = \frac{1}{\sqrt{x^2+y^2+z^2}}$.

6. Poniższa tabela przedstawia definicje podstawowych operatorów różniczkowych w zmiennych kartezjańskich.

Operator	Argument	Wynik	Ozn. i def. w zmiennych x, y, z
Nabla			$\nabla = \left(\frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial y}, \frac{\partial}{\partial z} \right)$
Gradient	f. skalarna $f(x, y, z)$	f. wektorowa	$\nabla f \equiv \text{grad} f = \left(\frac{\partial f}{\partial x}, \frac{\partial f}{\partial y}, \frac{\partial f}{\partial z} \right)$
Dywergencja	f. wektorowa $\vec{A} = (A_x, A_y, A_z)$	f. skalarna	$\nabla \circ \vec{A} \equiv \text{div} \vec{A} = \frac{\partial A_x}{\partial x} + \frac{\partial A_y}{\partial y} + \frac{\partial A_z}{\partial z}$
Rotacja	f. wektorowa $\vec{A} = (A_x, A_y, A_z)$	f. wektorowa	$\nabla \times \vec{A} \equiv \text{rot} \vec{A} =$ $= \left(\frac{\partial A_z}{\partial y} - \frac{\partial A_y}{\partial z}, \frac{\partial A_x}{\partial z} - \frac{\partial A_z}{\partial x}, \frac{\partial A_y}{\partial x} - \frac{\partial A_x}{\partial y} \right)$
Laplasjan	f. wektorowa $\vec{A} = (A_x, A_y, A_z)$ f. skalarna $f(x, y, z)$	f. wektorowa f. skalarna	$\Delta \equiv \nabla^2 = \frac{\partial^2}{\partial x^2} + \frac{\partial^2}{\partial y^2} + \frac{\partial^2}{\partial z^2}$

Na podstawie tabeli oblicz:

- Gradient pola skalarnego: $f(x, y, z) = \frac{a}{r^b}$ (a, b - stałe, $r = \sqrt{x^2 + y^2 + z^2}$). Na podstawie wyniku wykaż, że dla pola centralnego, czyli takiego, które zależy jedynie od odległości r od źródła, tzn. $f = f(r)$, gradient można łatwo policzyć jako zwykłą pochodną po r .
- Rotację pola prędkości cieczy: $\vec{v} = \vec{v}_{max} \sin\left(\frac{\pi x}{a}\right)$, gdzie $\vec{v}_{max} = (0, v_{max}, 0)$, a - stała.
- [Hennel I.7 i I.16] $\text{div}(\vec{r})$ oraz $\text{rot}(\vec{r})$, gdzie $\vec{r} = (x, y, z)$ to wektor położenia.

7. Bardziej formalnie definiuje się operatory różniczkowe przez ich związki z pochodnymi i całkami:

- Związek gradientu z pochodną kierunkową.

W matematyce definiuje się pochodną funkcji f wzdłuż wektora \vec{u} w punkcie \vec{r} (tzw. pochodną kierunkową): $\frac{\partial f(\vec{r})}{\partial \vec{u}} \equiv \nabla_{\vec{u}} f(\vec{r})$ (ozn.). Pochodna ta, w interpretacji, mierzy zmianę funkcji f wzdłuż wektora \vec{u} . Istnieje związek pochodnej kierunkowej z gradientem, który z kolei związany jest z kierunkiem największych zmian funkcji f . Związek jest następujący: $\underbrace{\nabla f(\vec{r})}_{\text{grad} f(\vec{r})} \circ \vec{u} = \nabla_{\vec{u}} f(\vec{r})$.

- Związek dywergencji z całką powierzchniową:

$$\text{div} \vec{A} \Big|_{\vec{r}_0} \equiv \left(\nabla \circ \vec{A} \right) \Big|_{\vec{r}_0} := \lim_{V \rightarrow 0} \frac{1}{V} \oint_S \vec{A} \circ d\vec{S}$$

gdzie V - objętość zamknięta powierzchnią S , po której przebiega całka powierzchniowa po powierzchni zamkniętej (stąd oznaczenie całki podwójnej z kółeczkiem); \vec{r}_0 - punkt znajdujący się stale (podczas wykonywania granicy) wewnątrz powierzchni S . Całkę powierzchniową w powyższym wzorze nazywamy *strumieniem pola* \vec{A} (przechodzącym przez powierzchnię zamkniętą S). Możemy więc podać interpretację operatora dywergencji w pewnym punkcie jako proporcjonalnego do strumienia pola wektorowego, podzielonego przez objętość wyznaczoną przez pewną zamkniętą powierzchnię, dążącą do zera. Dywergencja „mierzy” więc źródłowość pola wektorowego w obszarze zamkniętym powierzchnią S (jeśli nie znika, to w tym obszarze jest źródło pola; źródło to może być dodatnie lub ujemne).

- Związek rotacji z całką krzywoliniową:

$$\text{rot} \vec{A} \circ \hat{n} \equiv (\nabla \times \vec{A}) \circ \hat{n} := \lim_{S \rightarrow 0} \frac{1}{S} \oint_{\Gamma} \vec{A} \circ d\vec{r}$$

gdzie S - powierzchnia ograniczona krzywą Γ , po której przebiega całka krzywoliniowa (całka ta jest po krzywej zamkniętej - stąd oznaczenie z kółeczkiem); \hat{n} - wersor normalny do powierzchni S . Całkę krzywoliniową w powyższym związku nazywa się *krążeniem wektora/pola* \vec{A} i zgodnie z umową krzywa Γ jest skierowana zgodnie z regułą śruby prawoskrętnej; także zwrot wersora \hat{n} jest z nią zgodny. Możemy więc podać interpretację rotacji, że jest ona proporcjonalna do całki krzywoliniowej po krzywej zamkniętej, leżącej w płaszczyźnie prostopadłej do wektora rotacji i podzielonej przez

pole powierzchni zamkniętej tą krzywą, zmierzające do zera. W tym sensie rozumiemy rotację jako operator „mierzący” wirowość pola wektorowego.

Komentarz. Pamiętamy jedną z definicji pola sił zachowawczych: praca (czyli całka krzywoliniowa) po krzywej zamkniętej znika. Równoważnie możemy powiedzieć, że dla pól sił zachowawczych (czy precyzyjniej: pól sił potencjalnych) znika rotacja, co uważa się za warunek konieczny potencjalności pola. Pole zachowawcze jest bezwirowe.

8. Na podstawie zad. 7 rozwiąż następujące zadania:

- (a) [Hennel III.4.] Czy siła $\vec{F} = (2xz^2 - 2y, -2x - 6yz, 2x^2z - 3y^2)$ jest siłą zachowawczą? Jeżeli tak, to znaleźć odpowiadającą jej energię potencjalną.
- (b) Ustal, w którą stronę tworzą się wiry w rzece w zad. 6b.
- (c) Wykaż, że pole centralne $\vec{F} = \vec{F}(|\vec{r}|)$ (inna postać pola centralnego: $\vec{r}f(r)$) jest zawsze bezwirowe.
- (d) Pokaż, że w przypadku cieczy nieściśliwej ($\rho = \text{const}(\vec{r}, t)$) równanie ciągłości cieczy: $\frac{\partial \rho}{\partial t} + \text{div} \vec{j} = 0$ ($\vec{j} = \rho \vec{v}$ jest wektorem prądu cieczy) upraszcza się do postaci równania ciągłości strugi: $v_1 S_1 = v_2 S_2$.

9. Oblicz całki krzywoliniowe:

- (a) z funkcji $\vec{F} = 6\hat{x} + yz^2\hat{y} + (3y + z)\hat{z}$ po trójkącie w płaszczyźnie xy rozpiętym przez punkty $(0,0)$ $(1,0)$ $(0,2)$ i zorientowanym przeciwnie do ruchu wskazówek zegara;
- (b) z funkcji $\vec{v} = ay\hat{x} + bx\hat{y}$ (a, b - stałe) po krzywej w kształcie okręgu o promieniu R i środku w punkcie $(0,0)$.

10. Komentarz do zad. 4

Równania różniczkowe zwyczajne liniowe **niejednorodne** (RN) można rozwiązać metodą *uzmiennienia (wariacji) stałej*. Rozważmy dla przykładu równanie 1. rzędu postaci:

$$y'(x) + p(x) \cdot y(x) = q(x), \quad (1)$$

w którym $y(x)$ jest szukaną funkcją, $p(x)$ pewną funkcją (może być stałą - wtedy równanie ma stałe współczynniki), a funkcja $q(x)$ stanowi niejednorodność, w najprostszym przypadku może to być po prostu stała. W metodzie uzmiennienia stałej w pierwszej kolejności rozwiązujemy równanie jednorodne (RJ):

$$y'(x) + p(x) \cdot y(x) = 0, \quad (2)$$

czyli znajdujemy całkę ogólną równania jednorodnego (CORJ). W naszym prostym przypadku (równanie 1. rzędu) rozwiązanie (CORJ) będzie

$$y(x) = C \cdot e^{-\int p(x) dx}, \quad (3)$$

gdzie C jest stałą całkowania. Całkę ogólną równania niejednorodnego (CORN) znajdujemy *uzmienniając* stałą C , a więc zapisując rozwiązanie (3) w postaci:

$$y(x) = C(x) \cdot e^{-\int p(x) dx}. \quad (4)$$

Takie CORJ (czyli rozwiązanie RJ) wstawiamy do RN (1) i otrzymujemy równanie różniczkowe na niewiadomą funkcję $C(x)$:

$$C'(x) \cdot e^{-\int p(x) dx} = q(x). \quad (5)$$

Uwaga. Wyraz z $C(x)$ (zerową pochodną) zawsze się w tej metodzie upraszcza - jeśli tak się nie stało, oznacza to nasz błąd. W naszym prostym przypadku (równanie 1. rzędu) rozwiązanie jest następujące:

$$C(x) = \int q(x) \cdot e^{-\int p(x) dx} dx + C_1, \quad (6)$$

gdzie C_1 jest stałą całkowania równania na $C(x)$ (ta stała już pozostała i jest do ustalenia np. na podstawie warunków początkowych). W przypadku RN wyższych rzędów, równanie różniczkowe na $C(x)$ będzie też odpowiednio wyższego rzędu.

Zatem CORN ma postać (wstawiamy $C(x)$ w postaci (6) do CORJ danego przez (3)):

$$y(x) = \left(\int q(x) \cdot e^{-\int p(x) dx} dx + C_1 \right) \cdot e^{-\int p(x) dx}. \quad (7)$$